

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 27.

Vydána dne 20. dubna 1948.

Cena Kčs 1.80.

OBSAH:

(69. a 70.) 69. Zákon o hudební a artistické ústředně — 70. Zákon o sjednotení některých předpisů v veřejnoprávním sociálním poistení.

69.**Zákon**

ze dne 25. března 1948
o hudební a artistické ústředně.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

J m é n o, s í d l o a ú k o l ú s t ř e d e n .

§ 1.

Zřizují se jako právnické osoby pro země Českou a Moravskoslezskou „Hudební a artistická ústředna v Praze“ s odbočkou v Brně, pro Slovensko „Hudební a artistická ústředna v Bratislavě“ (dále jen „ústředna“).

§ 2.

(1) Úkolem ústředny jest pečovat o provozování hodnotných hudebních děl a artistických produkcí a o zlepšení sociálních a hospodářských poměrů výkonných umělců hudebních a artistů.

(2) K splnění úkolů uvedených v odstavci 1 ústředna:

a) vede evidenci veřejných produkcí hudebních a artistických (§ 15, odst. 2, písm. b) a koordinuje je (§ 16);

b) zprostředkuje pracovní poměry výkonných umělců hudebních a artistů a jejich souborů;

c) zprostředkuje pořádání veřejných produkcí hudebních a artistických;

d) pořádá veřejné produkce hudební a artistické;

e) poskytuje z vlastních prostředků podpory (§ 19, odst. 4) výkonným umělcům hudebním, hudebním skladatelům a artistům.

V ý k o n n í h u d e b n í u m ě l c i .

§ 3.

(1) Výkonnými umělci hudebními podle tohoto zákona jsou osoby, které ve svém hlavním nebo vedlejším zaměstnání veřejně provozují díla hudební a jsou k tomu způsobilé.

(2) Hudební soubory jsou jakákoliv sdružení výkonných hudebních umělců, která společným vystoupením svých členů veřejně provozují díla hudební.

(3) Způsobilost výkonných umělců hudebních se osvědčuje vysvědčením odborných škol nebo vysvědčením o státních zkouškách; nebylo-li takové vysvědčení předloženo, rozhoduje o způsobilosti výbor hudební sekce ústředny (§ 12, odst. 1) na podkladě veřejné činnosti hudební nebo osvědčení vydaného odbornou organizací nebo odbornou složkou hudebníků z povolání jednotné odborové organizace. Výrok výboru přezkoumá na návrh osoby výrokem dotčené stálá komise hudebních odborníků, zřízená při ministerstvu informací, kterou na návrh odborných organizací a odborné složky hudebníků z povolání jednotné odborové organizace jmenuje ministr informací.

A r t i s t é .

§ 4.

(1) Artisty podle tohoto zákona jsou osoby, které ve svém hlavním nebo vedlejším zaměstnání vystupují ve veřejných produkcích, uvedených v § 8, a jsou k tomu způsobilé.

(2) Artistickými soubory jsou sdružení dvou nebo více artistů, které ve svém hlavním nebo vedlejším zaměstnání vystupují společně ve veřejných produkcích uvedených v § 8.

(3) Způsobilost artistů se osvědčuje vysvědčením odborných škol; nebylo-li takové vysvědčení předloženo, rozhoduje o způsobilosti výbor artistické sekce ústředny (§ 12, odst. 1) na podkladě veřejné činnosti artistické nebo osvědčení vydaného odbornou složkou artistů jednotné odborové organizace. Výrok výboru přezkoumá na návrh osoby výrokem dotčené stálá komise artistických odborníků, zřízená při ministerstvu informací, kterou na návrh odborné složky artistů jednotné odborové organizace jmenuje ministr informací.

Veřejné produkce.

a) Hudební.

§ 5.

(1) Veřejnými hudebními produkcemi ve smyslu tohoto zákona jsou jak koncerty, tak všechna jiná hudební vystoupení výkonných umělců hudebních a hudebních souborů, pořádaná pro individuálně neurčené množství osob.

(2) Za hudební produkce se považují též hudební výkony, doprovázející produkce a zábavy taneční, jakož i všechny hudební výkony hudebních umělců a jejich souborů, šířené rozhlasem nebo jinými technickými prostředky.

(3) Ustanoveními předchozích odstavců nejsou dotčena ustanovení zákona ze dne 24. listopadu 1926, č. 218 Sb., o právu autorském, ve znění zákona ze dne 24. dubna 1936, č. 120 Sb.

§ 6.

Veřejnými produkcemi hudebními ve smyslu tohoto zákona nejsou:

1. jevištní předvádění díla divadelního nebo předvádění díla kinematografického, doprovázené hudbou,

2. hudební produkce doprovázející náboženské a občanské obřady,

3. hudební produkce vojenských osob a souborů na podkladě služebních povinností.

§ 7.

S výjimkou ustanovení § 15, odst. 2, písm. b) a § 16 a § 18, odst. 1, písm. b) a c) se tento zákon nevztahuje na:

1. veřejné hudební produkce, pořádané státními soubory;

2. veřejné hudební produkce při veřejných shromážděních, pokud není při nich vybíráno vstupné;

3. veřejné hudební produkce škol a hudebních učilišť;

4. veřejné produkce spolků, jejichž hlavním úkolem podle stanov schválených do 29. září 1938 jest pěstování hudby a předvádění děl hudebních;

5. veřejné hudební produkce sdružení a ostatních spolků, jejichž hlavním úkolem jest pěstování hudby a předvádění děl hudebních; tyto spolky určí ministerstvo školství a osvěty po slyšení ústředny;

6. veřejné hudební produkce pořádané orgány státní péče osvětové v rámci úkolů, uložených jí dekretem presidenta republiky ze dne 26. října 1945, č. 130 Sb., o státní péči osvětové.

b) Artistické.

§ 8.

(1) Veřejnými produkcemi artistickými ve smyslu tohoto zákona jsou veřejnosti přístupná vystoupení varietní, cirkusová, kabaretní a jiná zábavná vystoupení podobného druhu, pokud nejsou podniky hudebními, divadelními nebo kinematografickými.

(2) Veřejnými produkcemi artistickými ve smyslu tohoto zákona nejsou artistické produkce vojenských osob a souborů na podkladě služebních povinností.

Orgány ústředny.

§ 9.

(1) Správním orgánem ústředny jest správní výbor, složený z předsedy, místopředsedy a 7 dalších členů.

(2) Předsedu a místopředsedu volí ve společné schůzi prostou většinou přítomných členů výbory sekce hudební a artistické (§ 12), ze svého středu.

(3) Do správního výboru vysílají po 3 členech výbory obou sekcí a 1 člena návštěvnická organizace, kterou určí ministr informací.

(4) Správnímu výboru přísluší vedení ústředny. Členové správního výboru jsou povinni obstarávat úkoly ústředny s péčí řádného hospodáře.

§ 10.

(1) Výkonným orgánem ústředny jsou ředitel a jeho náměstek, který ho zastupuje, je-li ředitel zaneprázdněn. Jmenuje je na návrh správního výboru ministr informací. Ředitel (jeho náměstek) provádí usnesení správního výboru, vede správní agendu a účastní se schůzí správního výboru s hlasem poradním.

(2) Ředitel (jeho náměstek) jest odpovědný správnímu výboru.

(3) Podrobné předpisy o služebních a platových poměrech zaměstnanců upraví služební řád, který vydá správní výbor ústředny se schválením ministerstva informací. Jinak se na služební a platové poměry ředitele a ostatních zaměstnanců vztahují předpisy o zaměstnancích v soukromoprávním pracovním poměru.

§ 11.

Ústřednu zastupují navenek a listiny podpisují předseda (místopředseda) a ředitel (jeho náměstek) společně.

§ 12.

(1) Ústředna má dvě sekce, a to hudební a artistickou.

(2) Každou sekci řídí po stránce odborné a umělecké devítičlenný výbor.

(3) Výbor každé sekce se skládá z členů vysílaných organizacemi tak, že

a) do sekce hudební vysílá vrcholná odborná organizace českých (slovenských) skladatelů 3 členy, odborná složka hudebníků z povolání jednotné odborové organizace 4 členy a návštěvnická organizace (§ 9, odst. 3) 2 členy;

b) do sekce artistické vysílá odborná složka artistů jednotné odborové organizace 5 členů a po 1 členu odborná složka hudebníků z povolání jednotné odborové organizace, vrcholná organizace českých (slovenských) skladatelů, ústřední hospodářská organizace artistických podnikatelů a návštěvnická organizace (§ 9, odst. 3).

§ 13.

(1) Funkční období správního výboru a výborů obou sekcí jest tříleté. Členové jejich mohou však býti znovu vysláni po případě voleni.

(2) Členové výborů mohou býti vysílající organizací kdykoliv odvoláni. Neplní-li svých povinností, buďtež na návrh správního výboru vysílající organizací odvoláni. Za odvolaného člena vyšle příslušná organizace na zbytek funkčního období nového člena.

(3) Nevyšle-li některá organizace člena do výboru ani do 14 dnů po výzvě ministerstvem informací, jmenuje člena ministr informací.

(4) Funkce členů je honorovaná. Členům, kteří nebydli v místě, v němž se schůze koná, náleží též náhrada za cestovné a náhrada nákladů na nocleh a stravu. Výši odměny a náhrady určí na návrh správního výboru ministerstvo informací.

§ 11.

Podrobné předpisy o ustavení správního výboru, výborů sekcí, jejich působnosti, o svolávání jejich schůzí, o jejich jednání a usnášení, jakož o způsobu hospodaření, účtování, použití přebytku, o kontrole upraví organizační a jednací řád, který vydá ministr informací po slyšení organizací uvedených v § 12, odst. 3.

§ 15.

O hlašovacích povinnostech.

(1) Provozovatelé podniků, kteří zaměstnávají výkonné umělce hudební nebo artisty jako takové, jsou povinni do 4 týdnů ode dne, kdy ústředna zahájí svou činnost (§ 23, odst. 3) ohlásiti ústředně druh podniku, počet zaměstnaných výkonných umělců hudebních nebo artistů a obor jejich zaměstnání.

(2) Ústředně jest dále ohlásiti:

a) bez odkladu každou pracovní příležitost nebo nabídku k práci, jde-li o výkonné umělce hudební, artisty nebo jejich soubory;

b) nejméně 15 dnů předem každé pořádání veřejné produkce hudební nebo artistické.

(3) Ohlašovací povinnost podle předchozího odstavce mají v případě písmeny a) zaměstnavatel nebo zaměstnání hledající, v případě písmeny b) pořadatelé.

(4) Úřady ochrany práce vysloví souhlas ke sjednání nebo rozvázání pracovního poměru v oboru hudebním nebo artistickém jen, potvrdí-li ústředna, že nemá námitek.

§ 16.

Koordinace koncertních a artistických produkcí.

(1) Pořadatelé hudebních a artistických produkcí jsou podrobeni dohledu ústředny a jsou povinni řídit se jejími směrnicemi a pokyny, vydanými v zájmu úkolů vytčených v § 2.

(2) Pořadatelé pravidelných koncertních a artistických produkcí jsou povinni hlásiti ústředně předem svůj plán pro celé období ve lhůtách, které určí správní výbor a vyhlásí v Úředním listě republiky Československé (Úředním věstníku).

(3) Rozhodnutím ministerstva informací, uveřejněným ve Sbírce zákonů republiky Československé, může býti ústředně přiznáno výhradné právo udíleti v mezích § 2 na podkladě společného plánování pořadatelům podrobnější směrnice a pokyny o místním, časovém i věcném přizpůsobení celkového pořadatelského plánu i jednotlivých produkcí uměleckým a hos-

podářským potřebám hudebního a artistického podnikání.

(4) Toto oprávnění může býti věcně i časově omezeno a kdykoliv odvoláno.

§ 17.

Pořadatelé veřejné hudební produkce jsou kromě ústředny oprávněni:

1. výkonní umělci hudební nebo hudební soubory (§ 3), pokud jde o pořádání vlastních produkcí;

2. spolky, pokud podle stanov jsou oprávněny pořádati hudební produkce;

3. provozovatelé hostinských živností ve svých hostinských provozovnách;

4. složky politických stran Národní fronty a celostátní odborné a zájmové organizace.

§ 18.

Dávky.

(1) Ústředna je oprávněna vybírat dávkami:

a) za evidenci a koordinaci ohlášených veřejných hudebních a artistických produkcí;

b) za zprostředkování těchto produkcí;

c) za zprostředkování služeb a míst.

(2) Sazby dávek stanoví na návrh správního výboru ministerstvo informací v dohodě s ministerstvem financí se souhlasem Nejvyššího úřadu cenového.

(3) Dávky za evidenci veřejných hudebních a artistických produkcí mohou ústředny vybírat skrze odborné sdružení, kterému podle § 30 a) zákona č. 218/1926 Sb. ve znění zákona č. 120/1936 Sb. bylo přiznáno výhradně právo k vybírání honorářů za nedivadelní veřejné provozování děl hudebních.

(4) Výnos dávek připadá ústředně.

§ 19.

Hospodaření ústředny.

(1) Ústředna je povinna hospodařiti podle rozpočtu, který si sestavuje pro každý rok; rozpočet schvaluje ministerstvo informací v dohodě s ministerstvem financí.

(2) Ke krytí případných ztrát jest ústředna povinna zřídit rezervní fond, jehož výši určí ministr informací v dohodě s ministrem financí.

(3) Rezervní fond se vytvoří z přidělu nejméně $\frac{1}{10}$ dosaženého přebytku.

(4) Zbývajících přebytku smí býti použito pouze k účelům sledujícím umělecké, kulturní nebo sociální zájmy výkonných umělců hudebních, hudebních skladatelů a artistů.

§ 20.

Úřední dozor.

(1) Dozor nad ústřednou vykonává ministerstvo informací. Jednání správního výboru se mohou zúčastniti zástupci ministerstev informací, školství a osvěty a financí, z nichž každý je oprávněn zastavit výkon usnesení správního výboru až do společného rozhodnutí těchto ministerstev. Ministerstvo informací může kdykoliv činnost a hospodaření ústředny přezkoumati a upozorniti správní výbor ústředny na zjištěné závady s výzvou, aby je do určité lhůty odstranil. Nebylo-li výzvě vyhověno, jest oprávněno učiniti všechna opatření k odstranění závad.

(2) Hospodaření ústředny podléhá též doзору nejvyššího účetního kontrolního úřadu.

§ 21.

Trestní ustanovení.

Pro přešupek bude okresním národním výborem potrestán:

1. pokutou až do 25.000 Kčs, kdo neoprávněně za úplatu zprostředkuje zaměstnání výkonných hudebních umělců a artistů nebo pořádání veřejných produkcí hudebních a artistických, jakož i každý, kdo si dá je takto zprostředkovati;

2. pokutou do 5.000 Kčs, kdo nesplní ohlašovací povinnost stanovenou v §§ 15 a 16.

Pro případ nedobytnosti pokuty se vyměří náhradní trest vězení, a to v případě uvedeném pod č. 1 do tří měsíců, v případě uvedeném pod č. 2 do jednoho měsíce.

Přechodná a závěrečná ustanovení.

§ 22.

(1) Ode dne, kdy tento zákon nabývá účinnosti, nelze uděleti jakákoliv oprávnění k zprostředkování služeb, míst a produkcí v oboru hudebním a artistickém. Všechna dosavadní taková oprávnění zanikají dnem, kdy ústředna zahájí svou činnost (§ 23, odst. 3).

(2) Ode dne počátku účinnosti zákona nelze již uděleti povolení (licence) k pořádání hudebních produkcí podle dekretu dvorské kanceláře ze dne 6. ledna 1836, č. 5 Sb. zák. pol., s výjimkou povolení (licencí) k provozování hudby podle tohoto dekretu, pokud mají jen ráz opatření sociálních.

(3) Před udělením povolení (licencí) k produkcím artistickým (§ 8) jest slyšeti též ústřednu.

§ 23.

(1) Práva a povinnosti zprostředkovatelů ze smluv, uzavřených v oboru hudebním a artistickém, které se vztahují na dobu po účinnosti tohoto zákona, zanikají, nebude-li smlouva ohlášena ústředně do 1 měsíce ode dne, kdy ústředna zahájí svou činnost (odstavec 3) a nepohlásí-li ústředna do 1 měsíce od ohlášení, že vstupuje do práv a povinností zprostředkovatelů.

(2) Pokud jde o smlouvy uzavřené v cizině, platí čtyřměsíční ohlašovací lhůta.

(3) Den zahájení činnosti ústředny určí ministr informací vyhláškou v úředním listě republiky Československé (v úředním věstníku).

§ 24.

Nedotčeny zůstávají předpisy, podle kterých jiné úřady nebo orgány vykonávají působnost ve věcech pořádání hudebních a artistických produkcí, zejména pokud jde o veřejnou bezpečnost a mravnost, veřejný klid a pořádek nebo o věci stavební, zdravotní, požární a trestní.

§ 25.

Působnost podle tohoto zákona vykonávají na Slovensku jednotliví ministři po slyšení příslušných pověřenců, a působnost podle § 20, odst. 1 zásadně jejich prostřednictvím.

§ 26.

Tento zákon nabývá v zemích České a Moravskoslezské účinnosti 30. dnem po vyhlášení, na Slovensku dnem, který stanoví vláda nařízením; provedou jej všichni členové vlády.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Široký v. r.

Kopecký v. r.

Lausman v. r.

Fierlinger v. r.

Zápotocký v. r.

Đuriš v. r.

Dr. Clementis v. r.

Krajčír v. r.

arm. gen. Svoboda v. r.

Petr v. r.

Dr. Ševčík v. r.

Dr. Ing. Šlechta v. r.

Dr. Gregor v. r.

Dr. Neuman v. r.

Nosek v. r.

Erban v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Plojhar v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

Dr. Čepička v. r.

Dr. Šrobár v. r.

70.

Zákon

zo dňa 25. marca 1948

o sjednotení niektorých predpisov vo verejnoprávnom sociálnom poistení.

Ústavodarné Národné shromáždenie republiky Československej usnieslo sa na tomto zákone:

Čl. I.

Zákon zo dňa 9. októbra 1924, č. 221 Sb., o poistení zamestnancov pre prípad nemoci, invalidity a staroby, v znení predpisov ho meniacich a doplňujúcich, sa mení a doplňuje pre Slovensko takto:

1. § 107 doplňuje sa odsekom 4 tohto znenia:

„Ak sa stane poistenec následkom podnikového úrazu v smysle právnych predpisov o úrazovom poistení (zapatrení) invalidným, alebo ak zomrie, považuje sa čakacia doba za dokončenú bez ohľadu na to, či bol zamestnaný v podniku podrobenom úrazovému poisteniu alebo nie.“

2. § 111 znie:

„§ 111.

(1) Dôchodok invalidný sa skladá z čiastky základnej a z čiastok zvyšovacích, a ak sú splnené podmienky, aj z vekového príplatku, zvláštneho prídavku a príplatku na dieťa.

(2) Základná čiastka činí vo všetkých triedach Kčs 1 560 ročne.

(3) Zvyšovacie čiastky činia za každý týždeň získaný:

v triede	Kčs ročne:
1.	0,80
2.	1,40
3.	2
4.	2,60
5.	3,20
6.	3,80
7.	4,40
8.	5
9.	5,60
10.	6,20
11.	6,80
12.	8
13.	9,20
14.	10,40
15.	11,60
16.	12,80

(4) Počet týždňov rozhodných pre výpočet zvyšovacích čiastok v tej ktorej triede sa určí sedminou súčtu všetkých príspevkových dní v príslušnej triede; zvyšok dní sa počíta za celý týždeň.

v triede Aa	rovnajú sa zvyšovacím čiastkam triedy 2
v triede Ab(A)	rovnajú sa zvyšovacím čiastkam triedy 3
v triede B	rovnajú sa zvyšovacím čiastkam triedy 4
v triede C	rovnajú sa zvyšovacím čiastkam triedy 5
v triede D	rovnajú sa zvyšovacím čiastkam triedy 6
v triede E	rovnajú sa zvyšovacím čiastkam triedy 7.“

(5) Zvyšovacie čiastky, prípadný vekový príplatok a prípadný zvláštny prídavok činí dohromady najmenej Kčs 840 ročne.

(6) Zvyšovacie čiastky získané

3. § 113, ods. 1 znie:

„(1) Invalidný alebo starobný dôchodok sa zvyšuje za každé dieťa (§ 118) až do dokonaného osemnásteho roku veku o príplatok na dieťa, pokiaľ dôchodca sa oň stará. Tento príplatok činí za každé dieťa Kčs 1 200 ročne.“

4. § 116 znie:

„§ 116.

(1) U vdovského a vdoveckého dôchodku činí základná čiastka Kčs 1 320 ročne.

(2) Na zvyšovacích čiastkach, vekovom príplatku a zvláštnom prídavku sa poskytuje polovina zvyšovacích čiastok, vekového príplatku a zvláštného prídavku invalidného alebo starobného dôchodku, ktorý zomrelý poistenec požíval alebo na ktorý by mal nárok.“

5. V § 118 sa slova „sedemnásť“ nahradzujú slovami „osemnásť“.

6. Za ustanovenie § 122b vkladá sa nový § 122c tohto znenia:

„§ 122c.

Poistencovi, ktorý sa narodil pred 1. januárom 1910, prislúcha k invalidnému (starobnému) dôchodku zvláštny prídavok, ktorý činí Kčs 270 ročne. Tento prídavok sa zvyšuje, ak získal poistenec do 31. decembra 1938

aspoň 200 príspevkových týždňov v triede D, na Kčs 480 ročne,

aspoň 200 príspevkových týždňov v triedách C a D, na Kčs 410 ročne,

aspoň 200 príspevkových týždňov v triedách B až D, na Kčs 340 ročne.“

7. § 123 znie:

„§ 123.

Základnú čiastku a zvláštny prídavok u všetkých dôchodkov hradí štát. Ministri sociálnej starostlivosti a financií určia po výpočutí príslušných povereníkov bližšie o platení.“

8. § 158, ods. 1 znie:

„(1) Poistné pre poistenie invalidné a starobné činí denne

v triede	Kčs
1.	0,50
2.	1
3.	1,50
4.	2
5.	2,50
6.	3
7.	3,50
8.	4
9.	4,50
10.	5
11.	5,50
12.	6,50
13.	7,50
14.	8,50
15.	9,50
16.	10,50.“

Čl. II.

Zákon zo dňa 21. februára 1929, č. 26 Sb., o penzijnom poistení súkromných zamestnancov vo vyšších službách, v znení predpisov ho meniacich a doplňujúcich, sa mení a doplňuje pre Slovensko takto:

§ 63 zní:

„§ 63.

Mesačné poistné činí:

v triede	Kčs
1.	20
2.	56
3.	90
4.	124
5.	158
6.	190
7.	222
8.	254
9.	286
10.	318
11.	350
12.	382
13.	414
14.	446
15.	478
16.	510.“

čl. III.

§ 1.

Ustanovenia zák. čl. XIX/1907, o poistení priemyselných a obchodných zamestnancov pre prípad nemoci a úrazu, v znení predpisov ho meniacich a doplňujúcich, sa menia a doplňujú takto:

1. V § 36, ods. 2 sa suma 18 000 Kčs nahradzuje sumou 72 000 Kčs.

2. V § 78, ods. 5 sa suma 18 000 Kčs nahradzuje sumou 72 000 Kčs.

3. § 78, ods. 6 zní:

„(6) Ročný pracovný zárobok učňov, volon-térov, praktikantov a iných osôb, ktoré pre nedokončený výcvik nedostávajú mzdu vôbec alebo nie sú plne platené, treba vymerať v tej istej výške ako najnižší ročný pracovný zárobok plne platených zamestnancov toho pracovného oboru, pre ktorý sa vzdelávajú.“

§ 2.

Vláda zavedie nariadením na Slovensku úrazové poistenie zamestnancov poľnohospodárskych a lesno-hospodárskych podnikov, pokiaľ títo podliehajú verejnoprávnemu nemocenskému poisteniu, a osôb pracujúcich pri strojnóm výmlate plodín, a to podľa obdoby ustanovení zák. čl. XIX/1907 v znení tohto zákona, prizerajúc na predpisy o úrazovom poistení v zemiach Českej a Moravskosliezkej. Poistné

za zamestnancov poľnohospodárskych a lesných podnikov, pre ktoré v zemiach Českej a Moravskosliezkej platí predpis o úhrnkovom poistnom, vymeriava sa na Slovensku percentom z pracovného zárobku, ktorý je rozhodujúci pre výpočet poistného nemocenského poistenia. O predpise, splatnosti, vymáhaní, ručení a opravných prostriedkoch platia rovnaké predpisy ako pre poistné nemocenského poistenia. Poistné za osoby pracujúce pri strojnóm výmlate plodín sa vymeriava úhrnkove. Výšku sadzby poistného a výšku úhrnkového poistného určí ministerstvo sociálnej starostlivosti po vypočutí povereníctva sociálnej starostlivosti na návrh nositeľa úrazového poistenia. V sporoch o dávky rozhoduje výlučne rozhodčí súd nositeľa úrazového poistenia podľa zák. čl. XIX/1907.

čl. IV.

§ 1.

(1) Dôchodky z invalidného a starobného poistenia podľa zákona č. 221/1924 Sb. v znení predpisov ho meniacich a doplňujúcich, ktoré boli alebo budú na Slovensku priznané z poistných prípadov nastalých pred účinnosťou tohto zákona, sa zvýšia odo dňa nápadu, najskôr však od 1. januára 1947, takto:

a) dôchodok invalidný a starobný o 80% dôchodku,

b) dôchodok vdovský (vdovecký) a obojstranne osirelých detí o 100% dôchodku,

c) dôchodok jednostranne osirelých detí o 120% dôchodku.

(2) Ustanovenie odseku 1 platí obdobne aj o províziách na Slovensku podľa zákona zo dňa 11. júla 1922, č. 242 Sb., o poistení u ban-ských bratských pokladniíc.

(3) Zvýšenie podľa odseku 1 a 2 sa vymeria z úhrnného dôchodku (provízie) včítane zvýšenia pre bezmocnosť. K vychováva-cím príplatkom a k prídavkom podľa zákona zo dňa 13. decembra 1945, č. 156 Sb., o prídavkoch k dôchodkom z verejnoprávneho socialneho poistenia sa však pri tom neprihliada.

§ 2.

(1) K dôchodkom, ktoré boli alebo budú na Slovensku priznané podľa zákona č. 26/1929 Sb. v znení predpisov ho meniacich a doplňujúcich, prislúchajú odo dňa nápadu dôchodku, najskôr však od 1. januára 1947, prídavky, ktoré činia ročne:

- a) u důchodku invalidního (starobného) Kčs 1 440
- b) u důchodku vdovského (vdoveckého) Kčs 864
- c) u důchodku sirotského (iných pozostalých) Kčs 480

(2) Ak požíva dôchodca niekoľko dôchodkov podľa tohto zákona, prislúcha len jeden prídavok, a to najvyšší.

§ 3.

(1) Zákon zo dňa 8. júla 1942, č. 148 Sl. z., o odpočívnych a zaopatrovacích platoch štátnych baníkov a právne predpisy vydané na jeho základe sa zrušujú.

(2) Dôchodky, ktoré boli priznané podľa zákona č. 148/1942 Sl. z., sa vyplácajú odo dňa počiatku účinnosti tohto zákona vo výške a za podmienok platných pre provízie priznané podľa zákona č. 242/1922 Sb. Ustanovenia § 1, ods. 2 tohto článku vzťahujú sa aj na tieto dôchodky.

§ 4.

(1) Osobám, ktoré majú nárok na dôchodok z úrazov nastalých pred dňom účinnosti vládneho nariadenia podľa čl. III. § 2 tohto zákona podľa doteraz platných predpisov o úrazovom poistení poľnohospodárskych a lesných zamestnancov — okrem dobrovoľných členov — vymeria sa dôchodok od tohto dňa, ak je to pre ne priaznivejšie, z ročného započítateľného zárobku 6 000 Kčs.

(2) Pri úplnej strate schopnosti k zárobku činí úrazový dôchodok $\frac{2}{3}$ ročného započítateľného zárobku určeného v odseku 1 a pri čiastočnej strate schopnosti k zárobku čiastku plného dôchodku, ktorá odpovedá pomeru straty schopnosti k zárobku. Pri bezmocnosti dôchodcu zvýši sa jeho dôchodok počas tejto bezmocnosti na celú sumu jeho ročného pracovného zárobku, ktorý bol vzatý podľa odseku 1 za základ pre vymernie dôchodku.

(3) Ustanovenie odseku 1 platí aj pre vymernie dôchodku pozostalých s tým, že dôchodok vdovy (vdovca) činí 20%, dôchodok jednostranne osirelého dieťaťa 15% a dôchodok úplne osirelého dieťaťa 30% ročného pracovného zárobku. V ďalšom platia pre určenie výšky dôchodkov pozostalých ustanovenia zák. čl. XIX/1907 v znení platnom pre úrazy z tej istej doby. Ustanovenia §§ 72 až 74 o najnižšej výmere dôchodku pozostalých tu neplatia.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 3 platia aj pre vdovské a sirotské dôchodky poskytované namiesto odbytného.

(5) Poistné dávky, ktoré boli vyplatené podľa zákona zo dňa 23. januára 1945, č. 16 Sl. z., o úrazovom poistení osôb v pôdohospodárskych podnikoch, pokladajú sa za zálohy, zúčtovateľné na poistné dávky, ktoré sa poskytujú podľa ustanovení tohto článku.

§ 5.

(1) K dôchodkom poskytovaným podľa predpisov o úrazovom poistení zamestnancov priemyselných a obchodných, ktoré plynú v deň počiatku účinnosti tohto zákona z úrazov nastalých v čase od 1. decembra 1945 do 31. decembra 1947, poskytne nositeľ úrazového poistenia odo dňa vzniku nároku na dôchodok mesačné prídavky vo výške stanovenej podľa § 4 zákona č. 156/1945 Sb.

(2) Ustanovenie odseku 1 platí aj pre dôchodky poskytované podľa doteraz platných predpisov o poistení poľnohospodárskych a lesných zamestnancov z úrazov, ktoré sa prihodily v čase od 1. decembra 1945 do účinnosti vládneho nariadenia podľa čl. III. § 2 tohto zákona.

Čl. V.

Vláda upraví nariadením nároky osôb, ktoré boli poistené u niekoľkých nositeľov toho istého odvetvia verejnoprávneho dôchodkového poistenia, osôb, ktoré boli poistené v rôznych odvetviach verejnoprávneho dôchodkového poistenia a osôb, ktoré prestúpily z verejnoprávneho dôchodkového poistenia do zamestnania vyňatého z poistnej povinnosti verejnoprávneho dôchodkového poistenia alebo naopak, alebo zo zamestnania vyňatého z poistnej povinnosti do iného takého zamestnania.

Čl. VI.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1948; vykoná ho minister sociálnej starostlivosti v dohode so zúčastnenými členmi vlády.

Dr. Beneš v. r.
Gottwald v. r.
Erban v. r.